ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐԸ

3.— ՍԵԴՐԱԿ ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ

Բնութեան եւ intime *պէյզաժի նկարիչն է Սեդրակ Առաքելեանը, որ միւս նկարիչների նման անցել է որոշ էտապներից։*

Առաջին շրջանը, որ ընդգրկում է 1908—1917 թ., կազմում է Մոսկուայի բարձրագոյն նկարչական դպրոցը,— Կոստանդին Կորովին, Արխիպով եւ Սեր. Իվանով, որոնք ուէալ կերպով մօտենում էին բնութեան։ Առաքելեանն ընթանում է իր ուսուցիչների ուղիով։

1923 թ. բեկում է առաջանում նրա հոգեկան աշխարհում, ընկնում է որոնումների մի նոր շրջան։ Հայաստանի նոր գոյների եւ ձեւերի ազդեցութեան տակ նա գալիս է այն խոր համոզման, որ նկարչի ամենամեծ ուսուցիչը եւ ամենամեծ ճշմարտախօսը բնութիւնն է։ Այդ համակցողութեամբ էլ նա իր նիւթը, տէխնիկան փնտռում է բնութեան մէջ, որից վերցնում է այն բոլորը, ինչ որ անհրաժեշտ է ամբողջական մի իդէալ արտայայտելու համար։ Բնութեան մէջ էլ նա փնտռում է իր ուժը։

Նկար՝ ՍԵԴՐԱԿ ԱՌԱՔԵԼԵԱՆԻ

ՍԵՒԱՆԱՅ ԿՂԶԻՒ ԱՓԸ ԼՈՒՍՆԱԿ ԳԻՇԵՐՈՎ

(Կը գտնուի Երեւանի Պետական Կեդր. Թանգարանին մէջ)

Այսօր էլ Առաքելեանն ապրում է որոնումների շրջան. աշխատում է նա հին շկօլայի (ռուսական) կոլորիտից ազատուել եւ Արեւելքին ձուլուել։

Նրա գործերից յիշենք. «Ցորեն են ծեծում», «Զորագեղ», «Նախիջեւանի օձի քար», «Աստղալի գիշեր Երեւանում», «Սեւանայ լիճը», «Գիշերը Սեւանում», եւլն.։

Թիֆլիս

ԱՐԱՄ ԵՐԵՄԵԱՆ

digitised by A.R.A.R.@